

Navracsics Tibor Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter Úrnak,

Tisztelt Miniszter Úr!

Abban a társadalmi valóságban, amelyet Önök az előző kormánytól örökölték, számos olyan állandósult jelenség van, amely elemi módon sérti az emberek igazságérzetét. A jogrendnek csupán egyik eleme az írott joganyag, legalább ilyen jelentőségű az emberek jogérzéke és igazságérzete. Ha ezeket a hatalom folyamatosan megsérti, teret engedve a pénz hatalom és a spekulánsok rafinált trükközésének, a nyílt és cinikus csalásnak, akkor a társadalom morális tartása alapjaiban rendül meg. Ennek voltunk tanúi az utolsó hat évben. **Most Önök hordozzák a dolgok rendbetételének, az igazságosság és jogszerűség helyreállításának hatalmas feladatát.**

E gondolatok jegyében szóvá kell tennünk azokat a súlyos, alapvető bajokat, amelyek a kis- és középvállalkozások működését, sőt létét veszélyeztetik, de az egész társadalom számára is életbevágó fenyegetést jelentenek, s amelyek megoldására egyelőre nem látjuk még az új hatalom kellően határozott lépéseit.

Meggyőződésünk, hogy minden jó program jövőbeni megvalósulásához a jelen égető, konkrét bajainak orvoslásán keresztül vezethet csak az út. Figyelemfelhívásunkkal ebben szeretnénk Önöknek segítséget adni.

A kkv szektor két legsúlyosabb problémája szorosan összefügg egymással: az értékteremtő munka jogvédelmének hiánya és a lánc tartozás. Az utóbbi az előbbinek közvetlen következménye.

Hogyan válhat hazánk a spekuláció országából az értékteremtő munka országává, ha jogi trükközéssel taktikázó rafinált spekulánsok büntetlenül és tömegesen megfoszthatják az értékteremtő embereket és vállalkozásokat munkájuk ellenértékétől? Mi a garanciája a változásnak, ha a közhatalom semmilyen segítséget nem ad az értékteremtő embernek és vállalkozásnak, sőt sokszor az állam indítja el a lánc tartozásokat, a megrendelt és teljesített munka kifizetésének késlekedésével, vagy megtagadásával? Ha a kisemmizett embert a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom magára hagyja, szobajogászok négy fal között kitalált álmegoldásait kínálva fel, hatékony segítség nélkül? Ha tömegesen és minden ágazatban általánossá válik az a képtelenség, hogy a munka költségeit sokszor eladósodása árán vállaló

értékteremtő ember és vállalkozás alkotmányos jogait a munkája ellenértékéhez, semmibe veszi a bírósági gyakorlat, miközben az, aki ingyen, vagy majdnem ingyen, nyilvánvaló csalással megkapja és átveszi az értékteremtőtől a megteremtett értéket, majd hatalmas haszonnal továbbértékesíti azt, a tulajdon látszatának bástyái mögül folytathatja büntetlenül üzemeit.

Nem a bíróságokat akarjuk ezzel kritizálni, hanem a jogi rendezés hiányát kifogásoljuk. A jogi rendezés alapvető jelentőségű egyik eleme a Legfelsőbb Bíróságnak e súlyos és tömeges társadalmi problémára irányuló jogértelmező állásfoglalása lenne.

Nem lehet addig sem társadalompolitikai, sem morális megújulásról beszélni, amíg az értékteremtő munka jogvédelme helyre nem áll, s szilárdan, következetesen nem működik. Beláthatatlan erkölcsi és fizikai romlás következik be ennek hiányában.

Ugyancsak szükségszerű a kkv szektor fejlődése számára, hogy az uniós és a közbeszerzési pályázatok feltételrendszerét a magyar kis- és középvállalkozások adottságaira szabott módon átalakítsák. Az uniós pályázatok feltételei majdnem mindig, a közbeszerzési pályázatok feltételei pedig számos alkalommal úgy vannak meghatározva, hogy magyar kis- és középvállalkozások ne tudjanak azokon részt venni, vagy ha részt is vehetnek, semmi hasznuk azokból ne lehessen. Nem tűrhető, hogy uniós és magyar közpénzek magyarországi felhasználása a hazai kkv szektor kiszorításával történjen.

A kkv szektor további súlyos problémája a bankok egyedurialma, kartellszerű, minden igazi versenyt megcsúfoló, monopólium-jellegű működése, melynek során uzsora mértékű igényeiket az emberek, a gazdaság, sőt az állam életműködésének rombolása árán is, sokszor a legfontosabb jogelveket sárba tipró módon érvényesíthetik.

Bíztatóak a kormány e területen tapasztalható kezdeményezései, de messze nem elegendők.

Divatba jött az elmúlt években, hogy az alkotmányos jogelveket semmibe veszik, egyre alacsonyabb szintű jogszabályok, rendelkezések mögé bújva.

Senkinek nem lehet joga egyoldalú szerződésmódosításra, szerződéses partnere kárára. Ám a bankok ezt „kilobbízták”. Nem lehet egy szerződés szövege a szerződéses partner megtévesztésére alkalmas módon, érthetetlenül, követhetetlenül fogalmazva. Ám ebből a bankok gyakorlatot csináltak. Nem lehet zsaroló pozícióból „oroszlánszerződéseket” rákényszeríteni a szerződéses partnerre. A bankok tömegével művelték ezt is. Az eredmény közismert, most nem részletezem

A társadalom keserű és haragos kérdése: hogyan érvényesültek ebben a helyzetben az emberi méltósághoz, az egészséges élethez, az esélyegyenlőséghez és a szerződési egyenrangúsághoz fűződő alkotmányos jogok? Teljességgel tűrhetetlen viszonyok alakultak ki, amelyet joggal minősíthetünk igazi közjogi botrányhelyzetnek.

Az állampolgár megzavarodva, tanácstalanul szemléli, mit művelhetnek a bankok és a

spekulánsok, s nem érti, hogyan maradhat passzív a demokratikus közhatalom.

Az is érthetetlen a társadalom számára, hogy miért vállalta a bírói szervezet a bankuralom alárendeltjének méltatlan szerepét. Kivették ugyanis a bíróságok kezéből a vizsgálat, a mérlegelés, a döntés jogát, s a jogorvoslat felkínálását, olyan ügyekben, amelyekben vétlen, önhibájukon kívül fizetéseképtelenné vált családokat foszthattak meg egyetlen otthonukként szolgáló lakóingatlanuktól. **Annyi szerepe maradt a bíróságoknak, hogy a bank bevitte a bíróságra a dokumentumokat a közjegyzői okirattal együtt, s kötelezték a bírósági titkárt a végrehajthatósági záradék rápecsételésére.**

Ez aztán a rendőrséget is megzavarta, amikor a bírósági végrehajtó nélkül fellépő törvénytelen kilakoltató kommandók ellen kellett volna intézkednie.

Ebben a bizonytalan helyzetben, amikor minden az igazságossággal összhangban lévő jogértelmezésért kiált, érthető, hogy kialakul a közhatalom egyes szereplőiben a mindenkori hatalom rossz reflexe. Jogi-hatalmi monopóliumaikat védve, ahelyett, hogy betöltenék küldetésüket a társadalom hatékony védelmében, köztörvényes bűncselekménynek igyekeznek beállítani azok cselekvését, akik a közhatalom berkein kívül, kényszerűségből ugyan, de hatékonyan fellépnek a társadalom védelmében. Sok esetben büntetőjogi tényállások nyilvánvalóan mesterkélt ráerőszakolásával próbálják lebénítani az így létrejövő társadalmi cselekvést, - miközben a probléma tényleges megoldása hiányában a baj egyre nagyobb lesz.

Pedig a demokratikus jogállamban a hatalom nem önmagától és önmagáért van, hanem a társadalom felhatalmazása által létesül, s a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom kizárólag azért kapja hatalmi- jogi monopóliumait a társadalomtól, hogy a közösség érdekeit hatékonyan védje.

Meggyőződésünk, hogy roppant feladatot jelentő munkájukban ezek az elvek vezetik Önöket, s így reménykedve tekinthetünk a jövő felé.

Mellékeljük az általunk felvetett problémák megoldására kidolgozott javaslatainkat.

Tisztelettel, - együttműködésünket, s a tőlünk telhető segítséget felajánlva közös céljaink érdekében:

Petíció: Navracsics Tibor Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter Úrnak

Írta: Éliás Ádám

2010. szeptember 29. szerda, 00:00

Budapest, 2010. szeptember 29-én, Szent Mihály napján

Éliás Ádám elnök